

Başkasına Gelen Belaya Sevinmek

Şemâtet, başkasına gelen belâyâ, zarara sevinmektir. Hadîs-i şerîfde, **(Din kardeşinize şemâtet etmeyiniz! Şemâtet ederseniz, Allahü teâlâ belâyı ondan alır size verir)** buyuruldu. Zâlimin zulmünden, şerrinden kurtulmak için, onun ölümüne sevinmek, şemâtet olmaz. Düşmanın başına gelen ölümden başka belâlara sevinmek, şemâtet olur. Hele belâların gelmesine kendisinin sebep olduğunu düşünerek sevinmek, meselâ düâsının kabûl olduğuna sevinmek dahâ fenâdır. Ucb kötü huyuna yakalanmasına sebep olur. Ona gelen belânın, kendisi için mekr ve istidrâc olabileceğini düşünmelidir. Ondaki belânın giderilmesi için düâ etmelidir.

Hadîs-i şerîfde, **(Mü'minin din kardeşi için, arkasından yaptığı hayr düâ kabûl olur. Bir melek, Allah bu iyiliği sana da versin. Âmin, der. Meleğin düâsı red edilmez)** buyuruldu. Düşman, zâlim olup da, kendisine gelen belâ, başkalarına zulm etmesine mâni' olursa, belânın gelmesine sevinmek, şemâtet olmaz, günâh olmaz. Din gayreti olur. Din gayreti, îmânın kuvvetli olduğunu gösterir. Allah için gayret etmek iyidir. Hayvânî arzûlar için gayret etmek iyi değildir. Zâlime de belâ gelmesine sevinmek, yine iyi değildir. Fekat, başkalarına zulm etmesine mâni' olduğu için ve diğer zâlimlerin de ibret almaları için, câiz olmaktadır.

Kâfire bile gelen belâyâ sevinmek, doğru değildir. Daha ölmeden, dünyadayken bu belâyâ düçar olur. Zâlimler hariç, insanlara gelen belâyâ sevinmek, (Oh, iyi oldu) demek caiz değildir, fakat zâlime belâ gelirse, sevinmek caiz olur. Zâlim Ebu Cehil ölünce, Peygamberimiz sevinmiş, şükür secdesinde bulunmuştur. Bir zâlim ölünce, sevinmenin caiz olması, mazlumların zulümden kurtulması içindir. Zâlime bir belâ gelirse, belki ibret alır da, zulümden vazgeçebilir.

Kaynak: İslam Ahlakı / Sayfa 82 ve Dinimizislam.com sitesi